

Beste Peter,

Daar stond ik dan afgelopen zondag, als ouderling, de mensen welkom te heten in onze kerk. En opeens, bij de gedachte aan een bepaalde gebeurtenis (mijn belijdenis) en een persoon (ds Jaap Zijlstra, die vorig jaar is overleden) en een gedicht dat ik zo graag mooi had willen voordragen, werd ik emotioneel. Ik stamelde en hikkelde de rest van mijn woorden, helaas onverstaanbaar voor de gemeente. Maar het kwam dan ook zo diep uit mijn hart. En mijn schaamte werd al snel vervangen door blijdschap. Ik werd opeens blij dat ik ook met mijn emoties een plaats mag hebben in onze gemeenschap, in onze kerk. Dat gevoel van erbij horen vind ik belangrijk. Dat is voor mij 'kerk zijn', het erbij horen in blijdschap, verdriet, angst, of welke emotie ook. En ik hoop dat dat er voor onze kinderen in de toekomst ook is.

Afgelopen zaterdag was ik in de Waterstaatskerk om de plannen te zien. Het was nog mooier dan ik me na jouw vorige brieven had voorgesteld. Het leek weer een stukje dichterbij te komen. Vragen die ik een aantal keer hoorde waren: Kunnen we er wel op vertrouwen dat de muziekschool binnen een jaar weg is? En wat gebeurt er met Wijkkracht? En gaan we ook zalen verhuren voor (bruilofts-)feesten en partijen om inkomsten te genereren?

En vandaag las ik dan opeens op de site van RTV-Oost: "Waterstaatskerk verkocht." Daaronder stond meteen: 'Als de leden van de Protestantse Gemeente Hengelo akkoord gaan met de aankoop, neemt de protestantse gemeente haar intrek in het monumentale gebouw aan de Deldenerstraat.' Wat fijn dat we ons deze week mogen laten horen, zodat we gezamenlijk het avontuur aangaan. En de prachtige regenboog die vanmiddag de hemel kleurde gaf mij hoop en vertrouwen dat het allemaal goed komt.

Hartelijke groet,

Janine Vermeij

Hallo Janine,

Als een ding duidelijk is geworden deze afgelopen weken dan is het dat het wel: hoeveel mensen het wel en wee van onze Protestantse Gemeente ter harte gaat. Zoveel emoties er loskomen nu wij voor zo'n grote keuze staan. De plek los te laten waar je je in de loop van de jaren zo thuis bent gaan voelen. De kansen die zo'n bijzondere locatie in het centrum van de stad biedt. Die getallen erbij, om duizelig van te worden. Kan dat allemaal wel?

Bijzonder om tijdens de gemeentemiddag en avond te merken hoe er, met al die emoties en vragen en zorgen, een gezamenlijkheid groeide. Het geloof, het lef, het hart, om er met elkaar voor te gaan.

Die prachtige, heldere, grootse regenboog 's middags boven Hengelo is door veel mensen gezien. De hele dag hoorde je erover. Misschien wel precies het extra van zo'n geloofsgemeenschap midden in de stad: vertrouwen hebben. Keuzes durven maken op basis van het diepe weten dat je er niet alleen in bent. Dat je je gedragen mag weten, de Altijd Aanwezige rondom je. Een mooie dag werd het, onder een schitterende hemelboog.

Eerst afwachten nu wat er in de andere wijken is gebeurd. Ook daar konden gemeenteleden het hunne zeggen. We gaan de komende tijd zien tot welke besluiten dat gaat leiden.

Je vraagt naar de muziekschool. Als het zo gaat als ze zichzelf voorstellen, vertrekken ze komend jaar uit de Waterstaatskerk. Dat kan uitlopen, maar ze tekenen er voor zich er maximaal voor in te zetten het snel te laten gebeuren. Met Wijkkracht komt er een samenwerkingsovereenkomst over het gebruik van de verschillende ruimtes op verschillende momenten van de dag. Het mooie is dat we inhoudelijk veel op dezelfde lijn zitten en elkaar kunnen versterken. Direct al in de hal zal dat te merken zijn. En ja, natuurlijk is het de bedoeling dat straks ruimtes kunnen worden gehuurd. In de praktijk zal blijken wat er dan allemaal mogelijk is, maar er wordt nu al intensief naar gekeken. Het past bij zo'n ontmoetingscentrum in de stad.

Tot volgende week!

Ds. Peter Hendriks

